

Чернів. муз. уч-ще (1971), Львів. конс. (1978, кл. хор. дириг. І. Небожинського).

Працював зав. теор. відділу і керівником дит. *хору* ДМШ у м. Заставні Заставнівського р-ну Чернів. обл. Від 1972 — вчитель музики Чернів. СШ № 23. Упродовж 1972—2000 — методист і кер. пед. практики шкіл Чернівців. 1977—98 керував міськ. метод. об'єднанням вчителів музики і співів. Був керівником нар. чол. хор. *капели* “Дзвін” професорсько-викладач. складу Чернів. ун-ту, яка стала переможцем теле-турніру “Сонячні кларнети” (1979). Від 1990 — регент храму Успіння Пресв. Богородиці в Чернівцях. 1991—2005 — керівник нар. аматор. чол. хору “Буковинці” с. Драчинці Кіцманського р-ну Чернів. обл. Голова парафіяльної ради, регент хору в побудованому ним храмі Пресв. Трійці м. Чернівців.

Один із фундаторів кафедри музики Чернів. ун-ту ім. Ю. Федьковича, яку було створено 1992. Асистент, доцент кафедри музики, викладач теорії і методики муз. виховання, *соль-феджіо*, диригування та хор. практикуму. Дириг.-хормейстер нар. хору “Резонанс” студентів кафедри музики, вок. жін. ансамблю “Sonoris” і “Горянка”. З хорами здійснив поїздки в Росію (Москва), Латвію (Рига), Румунію. Від 2003 — викладач церк. муз. культури на філос.-теолог. ф-ті Чернів. нац. ун-ту ім. Ю. Федьковича.

Автор хор. творів. Видав низку навч. посібників, хрестоматій, словників-довідників.

Тв.: для хору — “Подивися аж світає”, “Учітєся брати мої” на сл. Т. Шевченка, “Величальна Чернівцям” на сл. В. Китайгородської, “Прощання зі школою”, “Буковиночка”, “Чернівці”, “Горянка”, “Наша мова”, “Українське слово”, “Червоні черешні”, “Не збивай, зозуле, цвіту”, “Рідні гори”, “Пісенна криниця”, “Пісня про Буковину” та ін.; опубл. — Вок.-хор. твори. — Чернівці, 2009;

ред., упоряд. — Похоронні піснеспіви. — Чернівці, 2005; Хорова музика: Хрестоматія з диригування: Навч. посіб. до курсу “Хорове диригування”. — Там само, 2005; Українські церковні пісні: Навч. посіб. — Там само, 2007; Бурлацькі та чумацькі пісні. — Там само, 2011; Служба Божя: Літургія для чол. хору: Навч. посіб. — Там само, 2012. Церковні піснеспіви: для однорідного чол. хору: Навч. посіб. — Там само, 2009; *Леонтович М.* Оригінальні хорові твори: Навч. посіб. до курсу “Хорове диригування”. — Там само, 2010; *Його ж.* Обробки для дитячого хору: Навч. посіб. до курсу “Хорове диригування”. — Там само, 2011; *Його ж.* Обробки для мішаного хору: Навч. посіб. до курсу “Хорове диригування”. — Там само, 2011; Різдвяні колядки: Хрестоматія з диригування: Навч. посіб. — Там само, 2010; *Стеценко К.* Служба Божя: Літургія для міш. хору: Навч. посіб. — Там само, 2010; Церковні канони: для міш. хору: Навч. посіб. — Там само, 2010; Бурлацькі та чумацькі пісні. — Там само, 2011; Служба Божя: Літургія для чол. хору: Навч. посіб. — Там само, 2012.

Літ. тв.: ред., упоряд. — Аналіз хорових творів: Метод. посіб. — Чернівці, 2005; Композитори Буковини. — Там само, 2006; Словник церковних музичних термінів: Довідник-посіб. — Там само, 2007; Хорові диригенти Буковинського краю: Довідник-посіб. — Там само, 2008; Хоровий слов-

ник: Довідник-посіб. — Там само, 2009; Буковинські композитори: Навч. посіб. — Там само, 2011.

Літ.: Плішка Андрій Володимирович // Лауреати літературно-мистецької премії імені Сидора Воробкевича (2001—2005 рр.): біобібліогр. покажчик / Авт.-уклад. *О. Гаврилюк, Ю. Боганюк.* — Чернівці, 2006. — Вип. 2; *Будна Н.* Філософія музики. Андрій Плішка — доцент кафедри музики педагогічного факультету ЧНУ // Чернівці. — 2005. — 9 верес.; *Мацєрук В.* Скрипковий ключ як ключ до визнання: [про А. Плішку] // Буковина. — 1994. — 23 листоп.; *Яківчук А.* Із роду, де чисті голоси...: [про А. Плішку] // Мол. буковинець. — 1994. — 17—23 лип.

І. Шеремета

ПЛІШКА Павло (Поль) (28.08.1941, м. Олд-Фордж, шт. Пенсільванія, США) — оперний і кам. співак (*бас*). Вок. *освіту* здобув приватно в Нью-Йорку (1959—61). 1965—67 — соліст мандрівної трупи “Метрополітен-Опера”, від 1967 — провідний соліст “Метрополітен-Опери” у Нью-Йорку. Має красивий бас шир. діапазону, що дозволяє йому виконувати найрізноманітніший репертуар.

Виступає на оперних сценах США (Сан-Франциско, Філадельфія, Детройт, Чикаго), Італії (Ла Скала, Мілан), Вел. Британії (Ковент-Гарден, Лондон), Франції (“Гранд Опера”, Париж) а також із симф. *оркестрами* Нью-Йорка, Лос-Анджелеса, Бостона, Чикаго, Сан-Франциско та ін., співав *Реквієм* Дж. Верді на арені у Вероні (Італія) разом із Л. Паваротті.

На початку творчої діяльності не володів укр. мовою і не мав у репертуарі укр. творів. Завдяки знайомству з *Р. Савицьким-мол.* 1977 почав вивчати укр. вок. репертуар [дебют. виконання *солоспівів* *М. Лисенка* “Гетьмани” та “Ой Дніпре, мій Дніпре” (1978, *концерт* у м. Ірвінгтон на честь Дня злуки 22 січ.). У Ла Скала (Мілан, черв. 1988) мав концерт, де виконував “Чуєш, брате мій” *Л. Лепкого*, “Ой чого ж ти, Дніпре” (обр. *М. Фоменка*) та ін. Відтоді бере участь в укр. концертах, зокр. укр. муз. *фестивалі* “Music and Art Center of Greene Country, Inc.” у м. Гантер побл. Нью-Йорка, концертах на відзначення 1000-річчя хрещення Русі-України (Лінкольн-центр, Нью-Йорк, 14 лют. 1988; Карнегі-Гол, Нью-Йорк, 20 листоп. 1988). У репертуарі — твори *М. Лисенка*, *К. Стеценка*, *Я. Степового*, *В. Барвінського*, *Л. Ревуцького*, *пісні народні*. Співав у супр. відом. піаніста Т. Гриньківа. Як соліст брав участь (1-е вик.) *ораторії* *М. Кузана* “Неофіти” (сл. *Т. Шевченка*) в Лінкольн-центрі (Нью-Йорк) та об'єднаній церкві методистів в Атланті (1988, шт. Джорджія). Виступав з укр. міш. *хором* “Кобзар” із Лос-Анджелеса. Входить до консультативної ради культ. центру українців у США — Укр. ін-ту Америки (Нью-Йорк). 1988 гастролював у Москві, 1989 — Київ. т-рі опери та балету, де виконував *партію* Бориса Годунова в однойм. *опері* *М. Мусоргського*. Виступав на канад. радіо й ТБ. Видав у США грамплатівку укр. нар. *пісень* і *романсів* укр. *композиторів*.

Партії: Варлаам, Борис (“Борис Годунов” *М. Мусоргського*), Гремін (“Євгеній Онегін” *П. Чай-*

А. Плішка

П. Плішка

ПЛОСКІНА

В. Плоскіна

ковського), Альвізо (“Джоконда” А. Понкіеллі), Гарафа (“Самсон” Г. Ф. Генделя), Лепорелло (“Дон Жуан” В. А. Моцарта), Дон Фернандо (“Фіделіо” Л. Бетховена), Філіпп, Фієско, Рамфіс (“Дон Карлос”, “Симон Бокканегра”, “Аїда” Дж. Верді), Лоран (“Ромео і Джульєтта” Ш. Гуно).

Літ.: Карась Г. Музична культура української діаспори у світовому часопросторі ХХ століття. — Ів.-Франківськ. — 2012; Савицький Р., мол. Павло Плішка зблизька // Савицька І. З мого вікна. Настрєві ескізи мальовані на канві життя. — Джерзі Ситі, 1997; Бризгун-Соколик О. Павло Плішка в Торонті // Свобода (Нью-Йорк). — 1978. — 5 січ.; Д. Г.-К. [Д. Каранович]. Виступ Павла Плішки на відзначуванні Січневих Роковин в Ірвінгтоні // Там само. — 1978. — 18 січ.; Юськів-Терен Т. Триумф П. Плішки у Метрополітальній опері // Там само. — 1987. — 9 квіт.; [Б. л.]. Гастроли, о которых мечтал // Сов. культура. — 1988. — 30 апр.; Маур М. Paul Plishka // Opera News. — 1977. — № 22.

Г. Карась

ПЛОСКІНА Віктор Михайлович (15.07.1968, с. Неліпино Свалявського р-ну Закарп. обл.) — диригент. З. а. України (2000). Лауреат 1-о (1994, 2-а премія) і 2-о Нац. конкурсів диригентів ім. С. Турчака (1998, 1-а премія). Закін. ф-т оперно-симф. диригування Львів. конс. (1993, кл. І. Юзюка). 1993—95, 2002—03 — диригент Дніпроп. т-ру опери та балету, 1995 — Нац. засл. акад. симф. орк. України. 2000—02 — гол. диригент Нац. оперного т-ру Сербії (м. Нови Сад). 2004—05 — гол. диригент Крим. філармонії. Від 2007 — гол. диригент Нац. акад. Великого т-ру опери та балету Білорусі (Мінськ), водночас з 2014 — муз. кер. Харків. нац. акад. т-ру опери та балету. Брав участь у числ. муз. фестивалях. Гастролював у Бельгії, Вел. Британії, Іспанії, Лівані, Нідерландах, Німеччині, Польщі, Росії, Словаччині, Угорщині, Франції, кол. Югославії. Здійснив постановки опер “Борис Годунов” М. Мусоргського (конц. виконання), “Снігуронька” М. Римського-Корсакова, “Набукко” і “Трубадур” Дж. Верді, “Тоска” Дж. Пуччіні, “Сільська честь” П. Масканьї; балетів “Попелюшка” С. Прокоф’єва, “Сильфіда” Х. Левенсхольда. Вперше в Білорусі представив у конц. версіях оперу-ораторію “Цар Едіп” І. Стравінського та оперу “Макбет” Дж. Верді. Із симф. оркестром т-ру виконав симфонії П. Чайковського (№ 5 і “Манфред”), С. Рахманінова (№ 2, 3 а також кантату “Весна”), Г. Берліоза (“Фантастичну”), Й. Брамса (№ 2), Г. Малера (№ 3). Гастролював із білор. т-ром у Німеччині (Моншау; балет “Лебедине озеро” П. Чайковського, опера “Трубадур” Дж. Верді, концерт симф. музики), Іспанії (Ла Пальма; Реквієм В. А. Моцарта, концерт симф. музики), Бельгії та Нідерландах (Роттердам, Ейндговен, Бредда, Гаага, Гент; опера “Трубадур” Дж. Верді). Разом із В. Телічком 1998 започаткував фестиваль клас. і сучас. музики “Муз. сузір’я Закарпаття” (Ужгород).

Літ.: Андрусь Е. Конкурс Турчака — четыре взгляда, восторженных и не очень... // Art-line. — 1998. — № 4; Бунда І. На нього чекає блискаче майбутнє // Новини Закарпаття. — 1997. —

21 черв.; Петров І. В Ужгороді по-прежнему ценят серьезную музыку // Киев. ведомости. — 1997. — 28 окт.; Кушнірук О. Конкурс пам’яті Стефана Турчака // УМГ. — 1998. — Січ.—берез., № 1; Чекан Ю. У пошуках “сильної руки” // Україна молода. — 1998. — 3 берез.; Горишняк В. Виктор Плоскина // Всеукр. ведомости. — 1998. — 5 марта; Зінч О. Шаленство темпераменту й таланту // Голос України. — 1998. — 3 квіт.; Конькова Г. Музичні паралелі і час спогадів // КіЖ. — 1998. — 22 квіт.; Рак Я. Музичне сузір’я Закарпаття // Там само. — 1998. — 9 верес.; Бенія Ю. Оркестр не справився без скрипки // Коммерсант Україна. — 2007. — 8 июня; Тарасенко Л. Диригент Віктор Плоскіна: “У Мінську я знайшов величезне поле для роботи” // День. — 2010. — 21 жовт.; Бедзір В. Від Баха до “Бітлз” // Уряд. кур’єр. — 2010. — 14 груд.

О. Кушнірук

ПЛОХИЙ Кіндрат (кін. 19 ст., станиця Пашківська, Кубань, тепер Краснодарський край РФ — після 4.12.1958, ?) — бандурист. Гри на бандурі навч. на Соловках, де перебував в ув’язненні. Учителями П. були “табірні кобзарі-бандуристи” (М. Варрава). Бандуру йому на Соловки вислав М. Богуславський. Виступав у середовищі в’язнів. Створив “Думу Соловецьку”. Ймовірно П. вдалося вирватися із Соловків та емігрувати (про що йшлося у листі П. до В. Ємця, 4 груд. 1958).

Літ.: Нирко О. Кобзарство Кубані // Бандура. — 1995. — № 51—52; Перебендя А. Дума Соловецька // Океанічний збірник. — Одеса; Владивосток. — Ч. 71.

Б. Желлинський, Д. Ковальчук

ПЛОШКА (Ploška) Ярослав Антонович (кін. 19 — поч. 20 ст.) — скрипаль. Чех за походженням. Навч. у Празьк. конс., грав у оперному оркестрі в Одесі (поч. 20 ст., 1-й пульта, разом із Ф. Ступкою).

Літ.: В. Ц. Театр и музыка // Одес. новости. — 1906. — 5 дек.; Його ж. Третье симфоническое собрание // Там само. — 1907. — 17 нояб.; Postler M. Soupis významnějších českých hudebníků, kteří žili a působili v Rusku // Příspěvky k dějinám česko-ruských kulturních stuků. — V. 1. — Praha, 1965.

В. Щепакін

ПЛУЖНИКОВ Віктор Миколайович (17.11.1967, с. Ливенка Красногвардійського р-ну Білгородської обл., РФ) — музикознавець, диригент, педагог. Канд. мист-ва (2006). Член НВМС (2002). Стипендіат міжн. Вагнерівського тов-ва “Байройт—2001” (Німеччина). Закін. Білгородське (РФ) муз. уч-ще (1987, кл. баяна Г. Чендева), Харків. ін-т мистецтв (1994, кл. баяна О. Назаренка, кл. диригування К. Дорошенка, пізніше В. Ніколаєва). 1987—89 — артист оркестру Внутр. військ МВС СРСР. Від 1994 — асистент зав. кафедри оперн. підготовки Харків. ун-ту мистецтв (тепер ХНУМ) А. Калабухіна, з 2003 — диригент-викладач оперн. класу кафедри оперної підготовки, з 2011 — доцент. 1995—97 — викладач Харків. нац. пед. ун-ту ім. Г. Сковороди, 2012—14 — доцент кафедри муз.-інстр. підготовки. 1996—2010 — кер. симф. оркестру учнів і педагогів ДМШ № 1,